

uitspraak

RECHTBANK ZEELAND-WEST-BRABANT

Bestuursrecht

zaaknummer: BRE 14/1016 WOB VV

uitspraak van de voorzieningenrechter in de zaak tussen

[REDACTED] verzoeker

en

de Minister van Infrastructuur en Milieu, verweerder.

Procesverloop

Verzoeker heeft bezwaar gemaakt tegen het besluit van verweerder van 12 februari 2014 (bestreden besluit) inzake de (gedeeltelijke) openbaarmaking op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) van correspondentie tussen verzoeker en de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) met betrekking tot de Verordening (EG) nr. 261/2004 in de periode na 19 november 2009.

Hij heeft tevens de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Op 25 februari 2014 heeft verweerder de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank gezonden, waarbij hij heeft meegedeeld dat alleen de voorzieningenrechter kennis mag nemen van een deel van die stukken. Het betreft de stukken zoals nader omschreven in de inventarisatielijst van 25 februari 2014, uitsluitend voor zover daarin naam, adres en telefoongegevens van verzoeker zijn vermeld.

Bij beslissing van 4 maart 2014 heeft de voorzieningenrechter bepaald dat deze beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is.

Op 7 maart 2014 heeft verzoeker toestemming verleend aan de voorzieningenrechter om mede op basis van deze stukken uitspraak te doen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden in Breda op 29 april 2014. Verzoeker is in persoon verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. J.J. Kerssemakers.

Overwegingen

1. Op grond van de stukken en de behandeling ter zitting gaat de voorzieningenrechter uit van de volgende feiten en omstandigheden.
Een persoon, die te kennen heeft gegeven in de onderhavige procedure niet als belanghebbende aangemerkt te willen worden, heeft op 5 december 2013 met een beroep op de Wob verzocht om openbaarmaking van alle correspondentie tussen verzoeker (en/of [REDACTED]) en de ILT met betrekking tot de Verordening (EG) nr. 261/2004 in de

periode na 19 november 2009. Bij het bestreden besluit heeft verweerder besloten tot openbaarmaking van een aantal nader aangeduide stukken, zij het dat de naam, het adres en de telefoongegevens van verzoeker onleesbaar zijn gemaakt. Daarnaast heeft verweerder een door verzoeker opgegeven bedrag aan omzetschade weggelakt. Voorts is bij het bestreden besluit aangegeven dat met het toezenden van deze documenten zal worden gewacht op het oordeel van de voorzieningenrechter, mits binnen twee weken een verzoek om voorlopige voorziening is ingediend.

2. Verzoeker heeft tijdig, dat wil zeggen binnen de termijn van twee weken, verzocht om de voorlopige voorziening te treffen dat geen stukken aan de anonieme aanvrager worden verstrekt totdat door verweerder op het bezwaarschrift is beslist. Verzoeker heeft in dit verband betoogd dat handhaving weliswaar een bestuurlijke aangelegenheid is maar dat de Wob niet van toepassing is op zijn correspondentie met de ILT omdat daarin specifieke informatie over zijn bedrijfsvoering staat en de Wob niet bedoeld is om dergelijke gegevens openbaar te maken. Verzoeker vreest dat het de anonieme aanvrager erom te doen is zakelijke brieven van zijn bedrijf te bemachtigen en hij is van mening dat de identiteit van de aanvrager bekend moet zijn.

3. Op grond van artikel 8:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofd-, zaak, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter stelt voorop dat bij het nemen van een beslissing op een verzoek om voorlopige voorziening een voorlopig oordeel over de rechtmatigheid van het bestreden besluit een belangrijke rol speelt. Verder dient deze beslissing het resultaat te zijn van een belangenafweging, waarbij moet worden bezien of uitvoering van het bestreden besluit voor verzoeker een onevenredig nadeel met zich zou brengen in verhouding tot het door een onmiddellijke uitvoering van dat besluit te dienen belang.

Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventuele) bodemprocedure niet.

4. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is de hier aan de orde zijnde correspondentie van verzoeker met de ILT onderdeel gaan uitmaken van een bestuurlijke aangelegenheid omdat het betrekking heeft op de naleving van de Verordening (EG) nr. 261/2004. Daartoe behoren ook de ter zitting besproken brief van verzoeker van 2 november 2011 en de reactie van de ILT van 14 november 2011. Dit betekent dat een verzoek om openbaarmaking van die correspondentie ingewilligd moet worden, zij het met inachtneming van onder meer de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van verzoeker. De voorzieningenrechter onderkent dat het weglakken van de naam, het adres en de telefoongegevens van verzoeker in de onderhavige situatie niet bijdraagt aan de eerbiediging van diens persoonlijke levenssfeer voor zover het toezending van de stukken naar de anonieme aanvrager zou betreffen. De anonieme aanvrager kent immers de identiteit van verzoeker. Openbaarmaking in de zin van de Wob betekent echter dat eenieder kennis kan nemen van de stukken en door het weglakken van de naam, het adres en de telefoongegevens van verzoeker kunnen willekeurige derden de openbaar gemaakte gegevens niet in verband brengen met verzoeker. De Wob biedt verweerder geen rechtsgrond om deze openbaarmaking achterwege te laten vanwege het enkele feit dat de anonieme aanvrager deze koppeling wel kan maken.

5. Verzoeker heeft betoogd dat de identiteit van de aanvrager bekend moet zijn omdat naar zijn mening de identiteit van alle partijen met rechtstreekse belangen bij een besluit bij iedereen bekend moet zijn.

Dienaangaande overweegt de voorzieningenrechter dat de indiener van een Wob-verzoek geen belang hoeft te hebben bij de gevraagde openbaarmaking. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat in het onderhavige geval de anonieme indiener van het Wob-verzoek te kennen heeft gegeven niet als partij aan dit geding te willen deelnemen. Onder deze omstandigheden is er geen rechtsregel aan te wijzen op grond waarvan de identiteit van de anonieme indiener bekend gemaakt zou moeten worden.

6. Het vorenstaande leidt de voorzieningenrechter tot de conclusie dat het verzoek afgewezen dient te worden. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S. Ketelaars-Mast, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. P.H.M. Verdonschot, griffier.

De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 8 mei 2014.

P.H.M. Verdonschot, griffier

S. Ketelaars-Mast, voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

08 MEI 2014

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

"VOOR FOTOKOPIE CONFORM"
De griffier van de rechtbank
Zeeland-West-Brabant

